

Prvi put objavljeno u Danima u januaru 1993:

Ekskluzivno - Ko je zapravo Emir Kusturica

Abdulah Sidran: Enigma zvana Pantelija S. Milisavljević

Nakon dugog istraživanja, Koksara prva javnosti saopštava senzacionalnu vijest. Emir Kusturica nije Emir Kusturica. Dok se pravi Emir hrabro bori na fronti oko Sarajeva, četnički ideolozi manipulišu njegovim likom i djelom. Zašto se Emir skriva? Ko igra njegovu ulogu? Da li je vrijeme da javnost konačno dozna dugo zataškavanu istinu?

Do Emira Kusturice, borca jedne od ovdašnjih brdskih brigada, nije bilo nimalo lako doći. Jer, čovjek koji je u svijetu ostao zapamćen kao redatelj, sada već klasička evropske kinematografije i kao jedna od najkontroverznijih ličnosti na političkom terenu nekadašnje Jugoslavije, još od marta mjeseca nalazi se u prvim redovima odbrane grada od srpskog, fašističkog agresora.

Ova informacija je poput pravog VBR-a nedavno odjeknula u sarajevskim kuloarima, a *Koksara* je ta koja će prva javnosti prezentirati ovu senzacionalnu i uzbudljivu povijest, u momentima svojom dramaturgijom nalik na pravi triler.

Sve je počelo kada je prije mjesec dana naša patrola uhvatila dvojicu četnika koji sada svoje dane provode u Vojnom zatvoru "Viktor Bubanj", iščekivajući suđenje za svoja zlodjela. Jedan od njih, tridesetosmogodišnji Milentije Bizetić, bivši bravar iz Pančeva, privukao je pažnju istražnih organa svojom neobičnom pričom kako je njegova jedinica krajem novembra u borbi zarobila nikog drugog do Emira Kusturicu, našeg slavnog redatelja. Iako četnici nisu mogli izvući nikakvo priznanje iz tog stasitog momka odjevenog u maskirnu uniformu sa oznakom Armije RBiH, Bizetić se kleo da je u pitanju bio Kusturica. Nakon dva dana zarobljeništva, prema Bizetićevim riječima, Kusturica je izveo spektakularni bijeg, pri tome likvidiravši petoricu četnika i uništivši im skladište municije.

Iako smo bili skloni da ovu priču pripisemo fantazijama pijanog četičkog uma, sasvim slučajno i neočekivano potvrda nam je došla od jednog visokog oficira naše armije. Nakon što je uz zagonetni osmijeh saslušao našu priču, izrekao je tvrdnju koja je zapanjila sve trudbenike *Koksare*. "Nije u pitanju laž. Emir ne samo da je jedan od najhrabrijih boraca u našim redovima već je jedan od organizatora Zelenih beretki" - rekao nam je dotični oficir. Iako sa skepsom, odlučili smo da ovu izjavu uzmemmo zaozbiljno. Prvo pitanje koje se time nametalo, bilo je pitanje identiteta čovjeka koji se krije pod imenom našeg slavnog sugrađanina i koji po svijetu snima filmove, šurujući istovremeno sa srpskim kolovožama. Povodom toga odmah smo aktivirali naše ekipe u Parizu i Beogradu. Nakon tegobnog istraživanja, poslali su izvještaj koji je prevazilazio i našu najluđu maštu.

Naime, Emir Kusturica koji je nedavno u svijetu održao premijeru svog novog filma, ustvari je niko drugi do najobičniji dvojnik i marioneta u rukama velikosrpske ekspanzionističke politike, stanoviti Pantelija S. Milisavljević. Pantelija sa uspjehom "glumi" Kusturicu već duže od godinu dana, širom svijeta crneći našu državu i šireći smrad dedinjskog nacionalizma. Iza njega stoji perfektno organizirana mašinerija kojom rukovodi lično Vojislav Šešelj, čovjek koji je zadužen i za pisanje Pantelijinih izjava kojim ovaj sablažnjava evropsku javnost. Agilni Šešelj se potradio da za Panteliju nađe i redateljsku pozadinu, pa je Emirov navodni novi film Pantelija režirao po uputama Gorana Paskaljevića. Paskaljević pak sve upute daje iz Pantelijinog logističkog centra, smještenog u jednom od zloglasnih podruma Miloševićeve vile na Dedinju.

Pantelija S. Milisavljević i već prema ovome je kon troverzna ličnost, ali se prava slika o njemu dobija tek kada se slože svi djelići njegove biografije. Rođen u opskurnoj kragujevačkoj radničkoj familiji, već od rane mladosti svojim kriminalnim ponašanjem postaje poznat pravosudnim organima. Za vrijeme izdržavanja trogodišnje robije u Lepoglavi, Pantelijini zatvorski drugovi ukazuju mu na njegovu

frapantnu sličnost sa tada već poznatim Kusturicom. Nakon izlaska iz zatvora, Milisavljević je pokušao da tu sličnost unovči, imitirajući bosanskog redatelja po palanačkim kafanama širom južne Srbije. Tu ga jednom prigodom primjećuje Sejdo Bajramović koji to odmah dojavljuje Šešelju. Dovode Panteliju u Beograd, i nakon što oduševljeni Milošević daje zeleno svjetlo, sve je spremno za provođenje plana Đurđevdan, kako je Mirjana Milošević kumovala ovoj akciji.

Nakon svega ovog, imali smo samo jedan cilj - pronaći pravog Emira Kusturicu. Poslije dvije sedmice napornog rada, trud nam se isplatio! Emir je pristao da porazgovara s jednim od naših novinara. Susret se zbio za vrijeme policijskog sata, u unutrašnjosti jednog porušenog sarajevskog kina, u ambijentu koji je bio Emirovo dirljivo podsjećanje na svoje sineastičke prve korake. Kada smo se nakon čekanja već pobojali da od susreta neće biti ništa, iznenadno se pojavljuje Emir u pratinji trojice šutljivih bosanskih oficira. Više nema nikakve sumnje, pred nama je lično Emir Kusturica! Vidno smršao, sa podočnjacima i pokojom borom više, kudrave kose skupljene u rep, šeretski se osmjejuje pročitavši zapanjenost na našim licima. Nudi nas cigarom i počinje priču. Govori brzo i odsječno, stalno pogledajući na sat. I već nakon deset minuta razgovor je gotov. Emir žuri u novu akciju, i zajedno sa svojim ljudima nestaje onako brzo i neprimjetno kao što su i došli. Prenosimo vam najzanimljivije dijelove Emirove priče.

Moj burazeru, sve ti je počelo poslije *Doma za vešanje* kada me je Slobo, a koristeći se mojom obitelji, ucijenio da radim za njega. Nije mi bilo druge do preći u ilegalu, inače bi me ubili. Odmah sam se povezao sa ovdašnjim patriotskim pokretom i započeo pripreme za odbranu naše zemlje. I eto, i sam znaš kako je dalje išlo. Sada sam borac naše armije i radim na svim linijama. Ma, ljudi, izdržaćemo do kraja, ima da bradonje otjeramo do Drine. Ali, najteže mi padaju ove laži o meni i to što po dunjaluku radi taj moj dvojnik. Boli me to što raja konta da sam to zaista ja. Pa zar bih ja toliko pljuvao na svoju Bosnu i pravio četnicima FEST u Beogradu, zar bih ja podržavao onog četničinu Slobu? Ali neka, sve će uskoro izići na vidjelo, istina mora da pobijedi! I svi ovi miševi što su pisali protiv mene, ima da dobiju svoje. Reci tom svom Jergoviću da će mu diktafon u žvalje nabiti. A Paskaljević će pojesti svoja muda, to neka se zna - završava Emir svoju priču, dajući glavom znak ljudima da je vrijeme da krenu. Ovo je svakako samo jedan mali dio cijele misterije. Mnogo detaljnije o ovom pročitat ćete u sljedećem broju, možda i u ekskluzivnom razgovoru sa Emirom. A ako ne vjerujete, do tada pogledajte fotografije. Ako laže koza, ne laže rog.

DANI, 03. 04.2008. specijani broj Sjecas li se Sarajeva